

РЕШЕНИЕ

№ 10595

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10029** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на „АВТОРЕСУРС“ ЕООД срещу изричен отказ № 30-4414-2/23.07.2024г. на кмета на [община] за предоставяне ползването на платено паркиране "служебен абонамент".

В жалбата и пред суда се посочва, че дружеството е собственик на семеен хотел в П. и е подало заявление до общината за ползване на платено паркомясто с абонамент за шест месеца, подадено на 25.03.2024 г. Първоначално дружеството било уведомено по телефона, че заявлението не е одобрено. Впоследствие било подадено искане за писмено становище, което е получено с писмо №3-4414-2 от 23.07.2024 г., с което изрично е отказано исканото място поради това, че то не попада в обхвата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за туризма. Дружеството обжалва този отказ с аргументи, че актът е незаконосъобразен поради несъблюдаване на установената законова форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие със законовите норми.

В жалбата са изложени подробни аргументи за това, че макар законът да посочва, че място се отпуска "при възможност", не са посочени ясни критерии за преценка на тази възможност, а на улицата, където се намира семейният хотел, има отпуснати места на лица, които не са собственици на обекти. Дружеството счита, че подходът е

дискриминационен, тъй като е търговец, който извършва реална дейност на територията на общината и има право да получи такова място.

Дружеството твърди, че отказът е постановен при липса на компетентност, неспазване на законовата форма, липса на ясна мотивация и други съществени пороци. Освен това, подчертава, че практиката на общината да уведомява заявителите по телефона е неправилна и настоява за отмяна на отказа.

Ответникът – кметът на [община], в писменото си становище заявява, че актът е законосъобразен и правилен, като посочва, че в конкретния случай кметът е действал в рамките на оперативната си самостоятелност и е мотивирал отказа. В становището се подчертава, че дружеството не отговаря на изискванията на закона.

Софийска градска прокуратура не е взела становище.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери следното:

Дружеството е собственик на семеен хотел „С.“ в П. и е подало заявление до общината за ползване на платено паркомясто с абонамент за шест месеца, подадено на 25.03.2024 г. С писмо №344-14-2 от 23.07.2024 г. на Кмета на общината изрично е отказано исканото място поради това, че хотелът не попада в обхвата на чл. 3, ал. 2, т. 1, б. а от Закона за туризма, както и че поради множество подадени заявления на собственици на имоти с постоянен и настоящ адрес на улицата, няма възможност за предоставяне на искания абонамент.

Описаните факти се установяват непротиворечиво от доказателствата по делото:

Правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежно легитимирано лице - адресат на обжалвания акт, против писмо, която има характеристиките на административен акт, засягащ интересите на лицето и подлежи на обжалване, поради което е допустима за разглеждане.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган.

Според чл. 8, ал. 1 от Наредба № 23/8 ноември 2023 г. за условията и реда за платено и безплатно паркиране на пътни превозни средства на територията на [населено място], на райони, площади, улици, пътища и части от пътища – общинска собственост, при възможност може да се въвежда режим на платено паркиране „Служебен абонамент“ за търговци, по смисъла на Търговския закон, лица упражняващи свободна професия, нотариуси и частни съдебни изпълнители, вписани в съответните регистри, съгласно действащото законодателство на територията на Република България и ползващи собствени или наети имоти в територията на съответната зона, за което се заплаща цена, посочена в Наредба № 11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги и права на територията на [община], приета от Общински

съвет – П..

Съгласно чл. 8, ал., 4 от Наредба № 23/8 ноември 2023 г. за условията и реда за платено и безплатно паркиране на пътни превозни средства на територията на [населено място], на райони, площади, улици, пътища и части от пътища – общинска собственост, при възможност може да се въвежда режим на платено паркиране „Служебен абонамент” с достъп за паркиране на места за настаняване Клас А, съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за туризма, след заплащане на предвидената цена. „Служебен абонамент“ се допуска и за обекти по смисъла на чл.3, ал. 2, т. 2 от Закона за туризма, за което се заплаща цена в размер посочен в Наредба № 11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги и права на територията на [община], приета от Общински съвет – П..

Чл. 11, предвижда, че за ползване на режим на платено паркиране „Служебен абонамент”, заинтересованите лица подават заявления (Приложение № 3) до Директора на Общинско предприятие „Стопанисване и управление на общински имоти“ от 15.03. до 15.04. на всяка година, придружено с необходимия набор от документи, установяващи обстоятелствата по чл. 8, а именно:

а) лична карта за българските граждани; документ за постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване по чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от Закона за българските лични документи за чуждите граждани – за справка;

б) Договор за наем или нотариален акт за собственост, или друг документ, удостоверяващ, че заявителя ползва обекта, находящ се в сградата, в близост до която ще бъдат разположени паркоместата;

в) Документ удостоверяващ вписването в съответния регистър.

Според чл. 12 от наредбата, след разглеждане на заявленията по ал. 1 и при наличие на свободни места, лицата подали заявления, получават Разрешение или Отказ за временно и възмездно ползване на съответните паркоместа с режим на платено паркиране „Служебен абонамент” от кмета на общината или упълномощени от него със заповед лица.

Чл. 3, ал. 2 от ЗТ сочат видовете туристически обекти – в т. 1, б. а са описани обекти от клас А, а в т. 1, б. Б – от клас Б. Съответно, семейните хотели попадат в чл. 3, ал. 2, т. 1, б. Б от ЗТ.

Чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗТ изброява други видове туристически дейности, вкл. заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване) - ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове.

В случая актът е издаден от кмета на общината, съгласно чл. 12 от наредбата. Актът е издаден в писмена форма от компетентен орган, но е необоснован.

Първият посочен аргумент е, че обектът на жалбоподателя не е туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, б. а от ЗТ. Това е така, доколкото семейните хотели са в чл. 3, ал. 2, т. 1, б. б от ЗТ. В случая обаче не е изяснено, дали в него не се намира обект от тези, които са изброени в чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗТ. В този смисъл аргументът е несъстоятелен, доколкото във второто изречение на нормата на чл. 8, ал. 4 от наредбата е предвидено, че служебен абонамент се допуска и за заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване) - ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове. В този смисъл, органът, който разполага с данни за регистрираните обекти на адреса би следвало да изложи аргументи за това, дали в обекта не е налице извършвана търговска дейност по см. на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗТ. Отделно, според чл. 8, ал. 1 от наредбата, паркиране „служебен абонамент“ е допустимо и за търговци, по смисъла на Търговския закон, ползващи собствени или наети имоти в територията на съответната зона, както и дружеството жалбоподател. Т.е. първият аргумент е несъстоятелен, защото отчита само една от хипотезите, при които се разрешава услугата, без да се изложат съответни аргументи.

Вторият аргумент – че кметът в случая действа при оперативна самостоятелност е верен, но не води до извод за пълна безконтролност на тази преценка. Оперативната самостоятелност е правомощие на административния орган да избира между няколко законосъобразни варианта при вземането на административно решение. Тя съществува в случаите, когато законът не задължава органа да постъпи по точно определен начин, а му оставя свобода на преценка. Тази самостоятелност обаче не е произвол, а се упражнява в рамките на закона и с оглед на целта, за която е предоставена. Административният орган трябва да съобрази обществения интерес, принципите на административния процес (законност, равнопоставеност, пропорционалност и др.), конкретните факти и обстоятелства по случая и да изложи конкретни аргументи, съответни на искането и сочените обстоятелства. Преценката на органа, как да приложи закона подлежи на съдебен контрол, който е гаранция за защита правата на гражданите и законността в администрацията. Съдът не замества преценката на административния орган, но проверява дали тя е в рамките на закона, логически обоснована и мотивирана, пропорционална и справедлива, съобразена с целта на закона. Ако съдът установи, че органът е излязъл извън рамките на предоставената му оперативна самостоятелност, допуснал е произвол, нарушил е правата на страните или не е мотивирал достатъчно решението си – административният акт се отменя.

В случая, в акта не са изложени никакви конкретни аргументи. Не се сочи, дали наистина в обекта на жалбоподателя не е налице обект по чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗТ. Ако има регистриран такъв обект, не са описани фактите за това, какъв е броят на съществуващите места за паркиране тип „служебен абонамент“, на заявените и разрешени места, от които да се направи преценка за възможностите за уважаване на искането.

При постановяване на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – актът е необоснован, не са изложени адекватни аргументи за основанията на които е отказано искането. Няма как да се провери изводът на органа

за липса на възможност да се уважи искането, нито за това, че фирмата не стопанисва обект, към който е допустимо разрешаване на паркиране тип „служебен абонамент“. Ето защо актът следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне на органа, при което да се изложат конкретни аргументи, съгласно решението на съда в законния срок.

При този изход на делото, основателно се явява искането на жалбоподателя за разноски. В негова полза, на основание чл. 143 от АПК следва да се присъдят разноските, за които има доказателства – 50лв. държавна такса и 1500лв. - адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

Отменя по жалба на жалба на „АВТОРЕСУРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], изричен отказ № 30-4414-2/23.07.2024г. на кмета на [община] за предоставяне ползването на платено паркиране "служебен абонамент".

Връща преписката на Кмета на [община] за ново произнасяне по заявлението на дружеството, подадено на 25.03.2024, съгласно указанията по тълкуване и прилагане на закона в настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: